

ה יידי פיקלמן היתה כבר דוגמנית צילום בינלאומית מפורסמת, כאשר זכתה לעשות היסטוריה באירופה — וב־ישראל.
היה זה לפני כשנתיים ימים, כאשר אופ־נת המקסי החלה כובשת את העולם. כדי להצביע על יתרונות המקסי, דיג־מנה היידי שימלת־מקסי הדורה — מופשלת אל־על וחושפת את ישבנה ערום מכלי. עם מקסי, את יכול ללכת בלי תחתונים, היתה הסיסמה המשכנעת.
התמונה ההיסטורית, גרמה להיסטוריה בחוגים דתיים. היתה זו הפעם הראשונה

מולדתה, אינסברוק שבאוסטריה, ועברה לווינה. שם, רצתה למצוא את אישרה. היידי התאהבה בעיתונאי, וזה הכניס לראשונה את ריח העולם הגדול לחייה. הוא לימד את הנערה הפרובינציאלית ה־קטנה להתלבש ולהתנהג. תוך זמן קצר, הפכה היידי לדוגמנית מבוקשת בווינה. יום אחד, ראה צלם כוכבים את תמונתה. הוא הוקסס מיופיה, שלח לה כרטיס־טיסה להמבורג.
צילומי־הנסיון היו מושלמים, והיידי הפכה לדוגמנית־הצמרת של המבורג, משכנעת צרכנים בעזרת גופה המקסיס

הסמים הרטו גוף זה

שדוגמנית לבושה הפשילה ישבן חשוף, בצורה פרובוקטיבית כזו, לתוך המצלמה. גם בארץ, כאשר פורסמה תמונתה ה־חשופה בהעולם הזה, גרמה היידי לסערות קלה — חיובית ברובה, אם לשפוט לפי תגובות הקוראים.
בימים אלה, בודדה ואכולת־יאוש, נפ־רה היספהייה הוותרת.

לקנות בגדים, פרוות, חלב, מרגרינה, ומה לא. שלוש פעמים, זכתה להופיע בשער השבועון שטרן.
צלמי־צמרת נלחמו על הזכות לצלמה. ביום עבודה הרוויחה היידי משכורת חוד־שית של פועל.
ידידים יעצו לה לא לבזבז את הכסף. היא שמעה בעצתם, קנתה לעצמה חוזה קטנה בפאלמה דה־מאיוורקה.
היה זה אז שהיידי הכירה את הסמים. בהתחלה, רק סמי־מרץ. במיקצועה ה־מפרך, נהוג היה לבלוע מדי פעם כדור־

★ ★ ★

כ שתינתה תלמידת תיכון בת 14, שרקו כבר אחריה הגברים ברחוב, כשהיתה בת 17, עזבה את אמה ואת עיר

בשיא הפריחה היידי בתמונת־פירסומת שנחשבה למוצלחת ביותר שלה. קלטתה המקסיס, גופה הצעיר והמושך, וצורת יציבתה המיוחדת, הפכו אותה לאחת מדוגמניות־הצילום המבוקשות באירופה, זיכו אותה בשלושה שערים בשבועון הגרמני ענקי־התפוצה שטרן.

שבה ונפגשה עם ידידה מתקני העולם מעשני הסמים. היא חזרה לחוותה במאיוור־קה, בילתה זמנה בעישון חשיש וקריאת ספרי אסטרולוגיה.

★ ★ ★

ב ינתיים, אזל הכסף. היא חזרה ל־האמבורג, לעבוד קצת. אך צורת ה־חיים שניהלה, הטביעה את חותמה על

מרץ, או ללגום כוסית, כדי לשמור על המוראל, להיות מסוגלת לחייך לפי הזמנה.

★ ★ ★

ת וך כדי ריצותיה המטורפות מציי־לום לצילום, מאולסן לאולסן, פגשה היידי גבר מעולם אחר. היה זה סטודנט למשפטים, שמדי פעם היה שוב ושוב מנסה לעבור את הבחינות שלו. הוא לא ראה דבר פסול בכך שידידתו החדשה

כך ראו אותה מיליונים בעולם ובישראל, מעל עמודי השבועונים. החודש מתה אומללה ומייאשת

פניה וגופה. היא היתה אמורה לבצע צילום־מ־פירסומת לביגדייים, אך כשראה אותה הצלם בעירום, החזיר אותה הביתה. מזועזעת ומיואשת, הסתגרה בביתה ה־קטן שבאי. שלוש פעמים ניסה בודו להור־ציא אותה משם. דבר לא עזר. היא הסתגר־רה בבית, הקשיבה לתקליטי האבנים חתגלגלות, קראה ספרי אסטרולוגיה, ו־התמסרה לסמיה, לפחדיה, לחלומות־הוור־עה שלה.

את קיצה הטרגי תיאר שכנה באי. היא הגיעה אליו לילה אחד, חצי בהכרת, חולה וקודחת. הוא לקח אותה למרסאה הקרובה — במרחק כשמונים ק"מ. שם, נתגלה א־לה טיפוס, הסתכר שנוסף על כך היא סבלה גם ממחלת־לב.
לא היתה כל אפשרות להצילה. בודדה, בלי בעל, בלי ידיד לצידה, נפטרה. היא היתה אז בת 26

מרוויחה כסף בשביל שניהם. עקב אהבתה החדשה, השתנתה היידי. היא החלה מסתייגת מחברת־השפע הקפ־טליסטית, השתמשה בסיסמאות מרקסיסטי־יות בשיחותיה עם חברות לעבודה. היא החלה לעבוד בא־ירצון, לאחר ולהתרשל. לעיתים קרובות, דתה נמלטת לחוותה ב־פאלמה.
בחברה החדשה שבה בילתה עכשיו, כבר לא הסתפקה בכדורי־מרץ. חשיש ול.ס.ד. הפכו לחם יומה.

זמן קצר אחרי זה, הפגיעה היידי את ידידה בנישואין. היא הכירה בהאמבורג אמרגן של להקות סופ בשם בודו אלבאס. אחרי שבועיים של היכרות, הפכה לגברת אלבאס.
כיום, ממרחק זמן, רואים ידידה גם את נישואיה ככריחה, כאחד השיגעונות שלה. אושרה נמשך ארבעה שבועות. אחר,

ההוכחה היידי פיקלמן בתמונה שעשתה היסטוריה, ושפורסמה בשעתו גם בהעולם הזה, מדגמנת למען שבועוני העולם מקסי, המאפשר לוותר על אביזרים תחתונים. התמונה ההיסטורית גרמה להיסטוריה בחוגים דתיים בעולם.